

tigste, er den, at dersom vi vedtage et saadant Forslag, henlægges dermed Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat. Jeg ved godt, at Flertallet siger, at det ikke er Meningen. Det er ingenlunde Meningen, at Lovforslagets øvrige Indhold bør henlægges, og den ærede Ordfører har sagt noget lignende ogsaa her i Salen i Dag. Det er ikke Meningen, siger man, at Spørgsmaalet om den kommunale Bestaatning skal henlægges, men der er vist næppe nogen af os i denne Sal der tvivler om, at det alligevel bliver den umiddelbare Følge af Vedtagelsen af dette Forslag. Hvis dette Forslag bliver vedtaget, er den personlige Kommuneskat dermed henlagt for vor Levetid eller i hvert Fald for et langt Tidrum, og det vilde jeg meget beklage, og derfor vil jeg ganske fraraade dette Forslags Vedtagelse. Jeg vil særlig beklage det i flere Henseender, ikke blot af Hensyn til den mellemkommunale Bestaatning, fordi jeg finder, at den er nødvendig, thi det er, som jeg har antydet, for mig alligevel det underordnede Punkt, men jeg vil beklage det i andre Henseender, fordi jeg finder, at der er saa stærk Trang over det ganske Land til, at vi maatte naa dertil, at vi kunde faa ensartede Regler for Baa-ligning i de forskellige Kommuner. Med al Agtelse for det kommunale Selvsyre og med al den Velvilje, som jeg staar med over for det, er det sikkert, at der er Trang til betydelig Støtte paa det Omraade, og en Lov, bygget paa rationelt Grundlag, der kunde give ensartede Regler i saa Henseende vilde være en mægtig Hjælp for Kommunalbestyrelserne rundt omkring i Landet, og den trænge de haardt til. Dette er for mig Hovedsagen, men dernæst vil jeg bede om, at der bliver lagt Mærke til, at derved at man tager flere Skatteobjekter, som ikke komme med i dette Forslag, f. Eks. Vallo, Bemmetofte, Gisselsfeldt og lignende Stiftelser eller juridiske Personer ind under Bestaatningen saa vi et bredere Skattegrundlag og saa som Følge deraf en bredere Fordeling, altsaa en retfærdigere Fordeling i det hele. Det er ogsaa noget, jeg ser paa som nødvendigt. Endelig kan jeg antyde en Ting endnu, som ikke har saa lidt paa sig. Her i dette Ting har der af og til, naar vi have forhandlet om den personlige Kommuneskat, været talt om, at Statterne navnlig de større, burde have Sikkerhed for, at de bleve behandlere retfærdigt og rimeligt af de kommunale Myndigheder, Vigningsmyndighederne. Jeg indrømmede Berettigelsen af denne Grund, men jeg vil sige, at tilvejebringe vi en Lov, der indeholder saadanne bestemte Regler, staer man derved

paa den eneste mulige Maade, den eneste fornuftige Maade, en betryggende Sikkerhed i saa Henseende, og ogsaa denne Grund har nogen Del i, at jeg finder det beklageligt, om vi lægge dette Forslag til Side. Jeg vil derfor, som sagt, tilraade mine Meningsfæller at stemme mod Flertallets Ændring og tilraade Lovgivningsmagten i det hele taget, naar vi samles igen ad Aare, at vi saa tage fat igen ved den rigtige Ende, at vi da tage fat paa Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat paa et rationelt Grundlag, paa det Grundlag, jeg har angivet, og jeg skal sige for mit Bedkommende, at hvis man med god Vilje vil gaa dertil, hvis man i det hele taget vil gaa til et saadant virkelig Forsøg, kan jeg gøre store Indrømmelser, thi jeg ventte ikke, at det Ideale jeg har af Kommunalbestaatning, skal kunne gennemføres fuldt ud. Jeg kan, som sagt, gaa med til at gøre store Indrømmelser, naar jeg paa den anden Side kan naa til, at vi saa ensartede Regler for Bestaatningen i alle Landets Kommuner, og at vi saa et bredere Skattegrundlag, end det, vi for Tiden have.

Læsien: Jeg har, som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, ikke kunnet slutte mig til Flertallets Hovedbestaatning, nemlig den, at frasalde Forhandlingen om Lovforslaget i sin Helhed i den Form, det hidtil havde, og lægge Vægten alene paa Tilvejebringelsen af ny Skatteobjekter, en Betragtning, der har faaet sit Udtryk i Flertallets Forslag, hvorefter Lovforslaget helt forandres fra et Forslag til Lov om kommunal Bestaatning til Forslag til Lov om Bestaatning af visse Næringer. Alene denne Forandring af Forslaget finder jeg ikke fuldt berettiget og ej heller fuldt betimelig, men jeg mener tillige, man burde være bleven staaende nogenlunde ved den Form og det Omfang, Lovforslaget havde tidligere. Det er vel muligt, at der har vist sig Vanskeligheder ved at opnaa Overenskomst om Forslaget og Behandlingen i det hele, men der naas jo slet ingen Overenskomst om Behandlingen af Forslaget paa denne Maade, og jeg stønner for mit Bedkommende ikke, at der har været fuld berettiget Anledning til at frasalde Lovforslagets Behandling i det hele taget, som det var. Jeg har selvfølgelig intet at indvende imod Flertalsforslagets Hovedtanke, som jo er den: at drage ny Skatteobjekter med ind under Bestaatningen. For saa vidt er jeg fuldstændig enig med Flertallet, og det har jeg ogsaa vist i Udvalget ved flere Lejligheder, der er Skatteobjekter, som Flertallet har draget